C/2026/3933

1.9.2026

RÅDETS HENSTILLING

af 10. juli 2026

om Østrigs økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2026/3933)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

(2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Østrig ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([2]) den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

(3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadie ([3]). Genopretnings- og resiliensplanerne har sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger fra de seneste semesterforløb, og der var behov for programmer, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer og investeringer, som støttes og gennemføres inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dem, der bidrager til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger.

(5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Østrig 2026. Heri foretages der en vurdering af Østrigs fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Østrigs gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Østrig står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Østrigs fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(6) Den 8. juli 2025 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens vurdering og henstilling en henstilling om godkendelse af Østrigs nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ([4]). Planen dækker perioden 2025-2029 og beskriver en finanspolitisk tilpasning fordelt over syv år. Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 2,6 % i 2025, 2,2 % i 2026, 2,2 % i 2027, 2,0 % i 2028 og 2,3 % i 2029, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2024 som basisår – på 2,6 % i 2025, 4,8 % i 2026, 7,2 % i 2027, 9,4 % i 2028 og 11,9 % i 2029. For 2025-2028 stemmer disse maksimale vækstrater i nettoudgifterne overens med den korrigerende kurs som henstillet af Rådet i medfør af artikel 126, stk. 7, i TEUF den 8. juli 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør ([5]). På grundlag af Kommissionens vurdering af virkningsfulde foranstaltninger af 3. juni 2026 ([6]) suspenderes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Østrig.

(7) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne ([7]), og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. På Østrigs anmodning vedtog Rådet den 17. februar 2026 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Østrig til at afvige fra de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne ([8]). I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Østrig mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om godkendelse af Østrigs nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/3958, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3958/oj).

([5]) Rådets henstilling med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud i Østrig til ophør, vedtaget den 8. juli 2025. Alle dokumenter i relation til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Østrig findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Austria_en.

([6]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

([7]) Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, Bruxelles, 19.03.2025 (C(2025) 2000 final).

([8]) Rådets henstilling af 17. februar 2026 om tilladelse til Østrig til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2026/1158, 04.03.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1158/oj).

(8) Den 29. april 2026 forelagde Østrig sin årlige statusrapport 2026 ([9]) om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden samt gennemførelsen af reformer og investeringer til reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Den årlige statusrapport afspejler også Østrigs halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Østrigs genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241. Rapporteringen om de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, indgår i den årlige statusrapport.

(9) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 0,6 %, og HICP-inflationen lå på 3,6 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 0,6 % i 2026 og 0,9 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 3,0 % i 2026 og 2,5 % i 2027.

(10) Ifølge data fra Eurostat ([10]) faldt Østrigs offentlige underskud fra 4,6 % af BNP i 2024 til 4,2 % af BNP i 2025. Faldet i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig gennemførelsen af en konsolideringspakke. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et underskud på 4,1 % af BNP i 2026 og 2027.

(11) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([11]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, kontraktiv med 1,1 % af BNP i 2025. Den forventes at være kontraktiv i både 2026 og 2027 med 0,4 % af BNP hvert år.

(12) Ifølge data fra Eurostat ([12]) steg Østrigs offentlige gæld fra 80,0 % af BNP ved udgangen af 2024 til 81,5 % af BNP ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig budgetunderskuddet, en moderat vækst i BNP og gældsfinansierede investeringer i infrastrukturprojekter foretaget at visse enheder uden for budgettet i centralforvaltningen. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at stige til 83,4 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 84,9 % ved udgangen af 2027.

(13) Ifølge data fra Eurostat ([13]) udgjorde Østrigs samlede offentlige forsvarsudgifter 0,7 % af BNP i 2025, hvilket svarer til en stigning på 0,1 procentpoint af BNP i forhold til referenceåret 2021. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de at udgøre 0,9 % af BNP i 2026, hvilket svarer til en stigning på 0,3 procentpoint af BNP i forhold til 2021.

(14) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen i Mellemøsten brød ud i februar 2026, har Østrig vedtaget en finanspolitisk foranstaltning til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger og virksomheder ([14]) i form af en ikke-målrettet reduktion af punktafgiften (som omfatter lovgivningsmæssige restriktioner på margener) på benzin og diesel i april og maj 2026. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de finanspolitiske omkostninger ved denne foranstaltning at udgøre mindre end 0,1 % af BNP i 2026, også selv om foranstaltningen forlænges indtil udgangen af året.

(15) Ifølge Kommissionens beregninger steg Østrigs nettoudgifter med 2,0 % i 2025. Væksten i nettoudgifterne i 2025 er under den anbefalede maksimale vækstrate.

([9]) De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.
([10]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.
([11]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.
([12]) Eurostat – euroindikatorer, 22.5.2026.
([13]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG).
([14]) Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).

(16) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Østrigs nettoudgifter at stige med 2,1 % i 2026 og med 4,1 % samlet set i 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifterne i 2026 er under den anbefalede maksimale vækstrate. For 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også under den anbefalede maksimale vækstrate.

(17) I henstillingen om godkendelse af Østrigs mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. Under hensyn til oplysningerne i Østrigs årlige statusrapport finder Kommissionen, at gennemførelsen af de vigtigste elementer af disse reformer og investeringer, som skulle være gennemført pr. 30. april 2026, generelt er godt på vej. Kommissionen mener, at Østrig overordnet set har opfyldt sine forpligtelser på tilfredsstillende vis ([15]).

(18) Den demografiske aldring udgør en betydelig udfordring for pensionssystemets finanspolitiske holdbarhed. De offentlige pensionsudgifter er blandt de højeste i Unionen og udgør 14,5 % af BNP i 2025, hvilket også afspejler den lave faktiske pensionsalder. På trods af nylige og tidligere foranstaltninger, herunder strammere regler for adgang til ordninger for tidlig pensionering fra 2026 og en gradvis udligning af mænds og kvinders pensionsalder frem til 2033, forventes den faktiske og den lovbestemte pensionsalder fortsat at være lave sammenlignet med niveauet i andre medlemsstater. Føderale overførsler til pensionssystemet forventes fortsat at være betydelige. Derimod er de supplerende pensionsordninger fortsat underudviklede med lav dækning og begrænset finansiel dybde.

(19) Ud over den demografiske aldring bidrager fragmentering og omkostningsineffektivitet til et højt niveau af udgifter til sundhedspleje og langtidspleje, hvilket belaster de offentlige finanser. Udgifterne er fortsat skævt fordelt til fordel for sygehusbehandling af indlagte patienter, og den mangelfulde overholdelse af udgiftsmålene undergraver fortsat budgetkontrollen. Reformerne, herunder oprettelsen af en sundhedsreformfond i 2026, har til formål at styrke primærplejen og digitaliseringen, men deres virkning begrænses af utilstrækkelig reguleringsmæssig støtte, f.eks. svag koordinering af patientforløb. Digitaliseringen af sundhedsvæsenet er fortsat ufuldstændig, hvilket begrænser effektivitetsgevinsterne. På trods af relativt høje udgifter til sygdomsforebyggelse er der mulighed for at øge indsatsen for håndtering af adfærdsmæssige risikofaktorer og forebyggelse af ikkeoverførbare sygdomme. I langtidsplejen er der fortsat forvaltningsmæssige svagheder, herunder et fravær af bindende udgiftsmål og begrænset integration med sundhedssystemet. Den forholdsvis store andel af institutionspleje og de regionale forskelle i udbuddet heraf peger på et potentiale for at forbedre omkostningseffektiviteten og sikre en mere ensartet kvalitet i plejen.

(20) Østrigs finanspolitiske rammer er præget af et komplekst system af overførsler mellem forbundsmyndighederne og de regionale myndigheder, hvilket begrænser effektiviteten af de offentlige udgifter. Da delstaterne har en lav grad af skatteautonomi, er de i høj grad afhængige af fælles skatteindtægter frem for egne indtægtskilder – kun en lille andel af de samlede offentlige indtægter i 2025 stammede fra kilder på delstatsniveau og kommunalt niveau. Samtidig afhænger finansieringen af væsentlige tjenesteydelser såsom sundhedsydelser, børnepasning og offentlig transport delvis af udgifter, der afholdes af delstaterne og kommunerne. Østrig reviderede den østrigske stabilitetspagt 2025 i april 2026 med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2024 for at fastsætte gælds- og underskudsmål for myndigheder på føderalt, regionalt og lokalt plan og indføre månedlige rapporteringskrav på regionalt plan, men de konkrete ændringer i fordelingen af udgiftsansvar og ansvarlighedsmekanismer var beskedne. Pagten bygger i vid udstrækning på eksisterende ordninger og ændrer ikke grundlæggende den komplekse kompetencefordeling mellem forvaltningsniveauerne. Desuden er det nuværende interkommunale samarbejde uensartet. Sammenkobling af kommunale data i en interoperabel dataudvekslingsplatform og fremme af partnerskaber om tjenesteydelser til flere formål (Mehrzweckverbände) på funktionelt niveau kan øge effektiviteten, forbedre servicekvaliteten og medføre omkostningsbesparelser.

(21) Skattemikset er fortsat i høj grad baseret på arbejdsindkomst og forbrug. I 2025 havde Østrig den femtehøjeste skattekvote i EU og en betydelig gennemsnitlig skattekile på arbejde ([16]). Siden 2023 er de personlige indkomstskattetrin blevet indekseret i forhold til inflationen, hvilket har forhindret en yderligere stigning i skattekilen som følge af overgang til højere skattetrin. Der er imidlertid fortsat flere langvarige strukturelle udfordringer i skattemikset, som ikke er blevet håndteret. En bedre anvendelse af mere vækst- og beskæftigelsesvenlige skatter kunne bidrage til at skabe det nødvendige budgetmæssige råderum og forbedre den overordnede skattestruktur.

([15]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

([16]) OECD (2026), Taxing Wages 2026.

(22) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.

(23) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), ligger Østrig over gennemsnittet for EU både med hensyn til projektudvælgelse og udbetalinger. Det er vigtigt at opretholde det nuværende momentum og samtidig sikre, at investeringerne skaber størst mulige konkrete resultater. Østrig har allerede truffet foranstaltninger inden for rammerne af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst. Der kan imidlertid være behov for at styrke gennemførelsen yderligere på visse områder, herunder med hensyn til energieffektivitet og integreret territorial udvikling og byudvikling. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Østrig har udpeget i sin midtvejsgennemgang af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejsgennemgangen ([17]), gennemføres hurtigt og effektivt.

(24) Østrig står over for adskillige udfordringer relateret til bæredygtighed af landets offentlige finanser, arbejdsmarked og kompetenceudvikling, erhvervsdynamik og konkurrenceevne, landets vedvarende afhængighed af fossile brændstoffer og høje energipriser.

(25) På trods af tiltag til at forenkle processen for virksomhedsetablering og udvide viften af finansieringsinstrumenter hæmmer manglen på risikofinansiering fortsat opskaleringen af innovative virksomheder. De lokale venture- og vækstkapitalmarkeder er fortsat underudviklede sammenlignet med de førende EU-medlemsstater, mens finansieringen af nystartede virksomheder faldt med 56 % i 2025 til det laveste niveau siden 2019. Manglen på venturekapitalfinansiering kan afhjælpes ved planlagt oprettelse af holdingfonde for opstarts- og vækstvirksomheder og ved at fjerne de resterende hindringer, der forhindrer institutionelle investorer såsom pensionsfonde og forsikringsselskaber i at investere i langsigtede egenkapitalinstrumenter. En styrkelse af søjlen for supplerende pensioner kan også bidrage til at øge dybden i Østrigs aktiemarked og mobilisere yderligere kapital til innovative virksomheder.

(26) På trods af det høje niveau af investeringer i forskning og udvikling (blandt de tre højeste blandt EU's medlemsstater) er omsætningen heraf til salgbare produkter og disruptiv innovation fortsat begrænset. Den europæiske resultattavle for innovation 2025 viser, at Østrig præsterer relativt dårligere, når det gælder SMV'er, der indfører produktinnovationer. For at afhjælpe dette bebudede regeringen i sin industristrategi for 2035 foranstaltninger til at forbedre kapaciteten inden for forskning og udvikling og vedtog den tredje pagt om forskning, teknologi og innovation for 2027-2029 med en samlet finansieringsramme på ca. 5,5 mia. EUR. En grundig gennemførelse af disse foranstaltninger, herunder gennem en yderligere styrket koordinering af kompetencerne på tværs af ministerier og effektorienteret overvågning, er nødvendig for at sikre, at Østrigs høje udgifter til forskning og udvikling omsættes til salgbare innovationsresultater på niveau med de førende medlemsstater.

(27) Virksomhedernes langsomme indførelse af avancerede digitale teknologier udgør fortsat en yderligere udfordring for vækst og produktivitet. Fremskridtene med digitaliseringen af Østrigs økonomi er fortsat uensartede. SMV'ernes niveau for grundlæggende digital intensitet ligger lidt over EU-gennemsnittet, og anvendelsen af kunstig intelligens i virksomhederne tager markant fart. Virksomhedernes anvendelse af andre avancerede digitale teknologier, navnlig cloudcomputing og dataanalyse, ligger imidlertid fortsat under EU-gennemsnittet. Der er fortsat behov for målrettede foranstaltninger for at afhjælpe dette gab, herunder finansielle incitamenter, øget støtte til virksomhedernes anvendelse af cloud- og dataløsninger og investeringer i digitale færdigheder.

(28) Administrative og reguleringsmæssige byrder belaster erhvervsklimaet i Østrig, forsinker tilladelsesprocedurer og kræver, at virksomheder afsætter betydelige ressourcer til administrative opgaver. Der er gjort fremskridt ved at indføre mulighed for fuldt digital virksomhedsregistrering, men der er behov for betydelige yderligere tiltag. Den foreslåede reform af handelsloven kan fremskynde tilladelsesprocedurer for virksomheder og reducere den administrative byrde, men en fuldstændig gennemførelse kræver et effektivt samarbejde på lokalt plan, delstatsplan og forbundsplan.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen.

(29) De østrigske forbrugere påvirkes negativt af manglende konkurrence i visse sektorer, hvilket medvirker til højere priser. Territoriale forsyningsbegrænsninger har negative konsekvenser for de østrigske forbrugere på grund af betydeligt højere priser på identiske fødevarer og produkter til personlig pleje. Dette forværres yderligere af hindringer for markedsadgang. Lovgivningsmæssige restriktioner for visse erhverv og tjenesteydere, f.eks. inden for bygge- og anlægsområdet, begrænser konkurrencen yderligere og skaber hindringer, herunder for den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser.

(30) Stigende byggeomkostninger og et faldende udbud af nye boliger er blandt de faktorer, der har medført udfordringer med boligernes prisoverkommelighed, hvilket stiller nye aktører på boligmarkedet dårligere. En gennemgang af komplekse tekniske standarder, der er kendt som »etableret handelspraksis«, med henblik på at reducere krav, som ikke er strengt nødvendige af hensyn til sikkerhed eller energieffektivitet, kan bane vejen for intelligent forenkling, der sænker omkostningerne.

(31) Østrig traf flere foranstaltninger i 2025 for at håndtere de høje energipriser. Ud over kortsigtede foranstaltninger, der tog sigte på at sænke energipriserne for den energiintensive industri og sænke elafgiften for 2026, blev loven om elektricitetsmarkedet vedtaget. Denne nye lov udgør et vigtigt skift i reguleringen af det østrigske elmarked og vil bidrage til at øge energisystemets fleksibilitet og muliggøre elkøbsaftaler. Det er imidlertid afgørende, at loven om elektricitetsmarkedet gennemføres fuldstændigt og rettidigt, for at opnå varigt og strukturelt lavere priser. Desuden er landets afhængighed af naturgas til elproduktion, kombineret med begrænset ikkefossil fleksibilitet og delvis begrænset sammenkoblingskapacitet, fortsat med til at presse energipriserne op, som ligger betydeligt over EU-gennemsnittet. Denne afhængighed af naturgas er stadig en realitet, men Østrig har truffet foranstaltninger til at forbedre energiforsyningssikkerheden ved at diversificere kilderne til sin gasforsyning.

(32) Østrig gør fortsat fremskridt med omstillingen til ren energi, men fossile brændstoffer udgjorde stadig mere end halvdelen af landets energimiks i 2024. For at nå sine 2030-mål skal Østrig fremskynde udbygningen af kapaciteten for vedvarende energi og infrastrukturen, navnlig for vindenergi, hvor der kun blev tilføjet 0,2 GW ny kapacitet i 2025. Vedvarende energi udgjorde 83,9 % af elproduktionen i 2025, især vandkraft. På grund af den sæsonbestemte variation i vandkraft og solcelleenergi er vindenergi, som tegnede sig for 11,8 % af produktionen af vedvarende energi i 2024, et omkostningseffektivt supplement, der kan reducere behovet for elimport, navnlig om vinteren. Det vil være afgørende at forkorte sagsbehandlingstiderne for tilladelser og udpege tilstrækkelige accelerationsområder, navnlig for vindenergi, for at nå de mål, der er fastsat i loven om udbygning af vedvarende energi og i den nationale energi- og klimaplan (NECP). En hurtigere opgradering og udbygning af elnettet, herunder på tværs af grænserne, og en større lagringskapacitet er fortsat afgørende for at drive omstillingen til ren energi frem. Dette kræver både flere investeringer og større hastighed, herunder i tilladelsesprocedurerne, således at yderligere produktion af vedvarende energi kan integreres i systemet.

(33) Det nuværende tempo i dekarboniseringen er fortsat utilstrækkeligt til, at Østrig kan nå sine klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet i 2040. I 2024 faldt drivhusgasemissionerne med 3 %, hvilket er betydeligt langsommere end i 2023, og foreløbige skøn peger på en emissionsstigning i 2025. Industriemissionerne er faldet i den seneste tid, men sektoren er fortsat energi- og emissionsintensiv. Foranstaltninger, der støtter dekarbonisering af industrien og udviklingen af ren industriel infrastruktur, herunder dens fysiske udbygning og de tilhørende retlige rammer, bør videreudvikles med fokus på regioner med høj emissionsintensitet. Transportemissionerne faldt i 2024, primært som følge af nedsat godstrafik, men de politiske fremskridt er fortsat begrænsede. Det vil være vigtigt gradvis at afskaffe subsidier til fossile brændstoffer og fremskynde elektrificeringen af transporten, herunder vejgodstransporten. Yderligere emissionsreduktioner vil også afhænge af forbedringer af energieffektiviteten i industrien, transporten og bygningerne, herunder gennem lovgivningsmæssige reformer af leje- og ejendomsreglerne for at lette bygningsrenovering.

(34) Arbejdsmarkedet står over for udfordringer med at imødekomme efterspørgslen efter arbejdskraft på baggrund af den demografiske aldring og den relativt høje beskatning af arbejde og de relativt høje socialsikringsbidrag, som er blandt de højeste i EU. Beskæftigelsen fortsatte med gradvist at stige, hovedsagelig som følge af forhøjelsen af kvinders lovbestemte pensionsalder. Det gennemsnitlige antal sædvanlige ugentlige arbejdstimer forblev lavt, nemlig 35,8 timer (mod 37,3 på EU-plan). Kvinders erhvervsfrekvens og beskæftigelsesfrekvens var i 2025 høj med henholdsvis 75,1 % og 74,2 % og lå over de respektive EU-gennemsnit, men under mændenes gennemsnit (henholdsvis 82,7 % og 81 %). Samtidig har Østrig imidlertid også en af de største kønsforskelle i deltidsbeskæftigelse i EU, nemlig 37,1 procentpoint i 2025, idet næsten halvdelen af alle kvinder (49,6 %) arbejder på deltid. Den høje skattekile på arbejde modvirker overgangen fra deltid til fuldtidsarbejde, hvilket bidrager til mangel på arbejdskraft og begrænser det økonomiske potentiale. På trods af forbedringer med hensyn til udbygningen af førskoleundervisning og børnepasning er dækningen og adgangen fortsat uensartede på tværs af delstaterne. De vigtigste årsager er fragmenteringen af forvaltningen, finansieringen og personalemanglen. En obligatorisk kvalitetsramme med klare kvalitetsstandarder kunne bidrage til at afhjælpe den uensartede kvalitet på lokalt niveau.

(35) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Østrig i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Unionen.

(36) Arbejdskraftmanglen er begyndt at aftage, men ligger fortsat på et forholdsvis højt niveau. Mangel på kvalificeret arbejdskraft og regionale misforhold hæmmer fortsat rekrutteringen af faglærte til stillinger, der kræver kvalifikationer på mellemniveau. Høje andele af ledige stillinger i nogle regioner står i kontrast til relativt høj arbejdsløshed i andre. Hindringer for regional arbejdskraftmobilitet omfatter forskelle i huslejer, adgangen til sociale boliger og forskelle i tilgængeligheden af førskoleundervisning og børnepasning for børn under tre år. Erhvervsuddannelsessystemet står, selv om det er veludviklet, over for stadig større udfordringer. Omkring 24 500 potentielle lærlinge kunne ikke finde en læreplads i 2025, og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) stod over for større udfordringer. Også kvaliteten af uddannelsen giver anledning til bekymring, herunder anvendelsen af digitale værktøjer.

(37) Beskæftigelsesresultaterne er fortsat svage sammenlignet med EU-gennemsnittet for ældre, lavtuddannede arbejdstagere og personer med migrantbaggrund. Nylige reformer med henblik på at øge beskæftigelsen omfatter støtte til genbeskæftigelse af ældre langtidsledige, strammere adgang til tidlig pensionering, indførelse af delpension og bebudelse af skattemæssige incitamenter til arbejde efter den lovbestemte pensionsalder. Arbejdsmarkedsintegrationspolitikkerne for personer med migrantbaggrund og lavtkvalificerede arbejdssøgende er imidlertid fortsat utilstrækkelige. En styrkelse af indsatsen for opkvalificering og omskoling sammen med bedre koordinering af den kommende strategi for livslang læring 2040 mellem delstaterne og det føderale niveau kan bidrage til bedre grundlæggende færdigheder og øge arbejdsmarkedsintegrationen af begge grupper.

(38) Østrigs sociale situation forværredes i 2025, idet andelen af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse steg. Indkomsterne for personer med lave indkomster steg i et langsommere tempo end gennemsnitsindkomsterne, og de sociale overførslers virkning med hensyn til at reducere fattigdom blev mindre effektiv. Børn blev uforholdsmæssigt hårdt ramt, idet hvert fjerde barn var i risiko for fattigdom eller social udstødelse, hvilket er en stigning på 3,5 procentpoint siden 2024 og over EU-gennemsnittet. Antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse steg også blandt lavtuddannede og blandt personer født uden for EU. På trods af nylige reformer er der fortsat behov for at forbedre tilgængeligheden og tilstrækkeligheden af kurser for personer med migrantbaggrund og lavtuddannede. Især ville et tilstrækkeligt udbud af kurser i tysk forbedre beskæftigelsesegnetheden. Desuden er mange arbejdstagere fra lande uden for EU overkvalificerede (45,4 % i 2025) sammenlignet med østrigere (23 %) og andre EU-borgere (32,2 %), da Østrig i øjeblikket ikke har et standardiseret nationalt system for anerkendelse af udenlandske kvalifikationer. En hurtigere og mere ensartet anerkendelse af kvalifikationer kunne mobilisere et uudnyttet potentiale på arbejdsmarkedet, fremme migranters integration og bidrage til at mindske deres fattigdomsrisiko.

(39) Østrig står fortsat over for udfordringer med at øge niveauet for grundlæggende færdigheder. Omkring en ud af fire elever mangler grundlæggende færdigheder, og denne andel er betydeligt højere blandt elever fra dårligt stillede hjem og hjem med migrantbaggrund. Østrig er ikke på vej til at nå 2030-målet for det europæiske uddannelsesområde om mindre end 15 % underpræstation, og der er store socioøkonomiske og regionale forskelle. Det tidlige skolefrafald er stigende, navnlig blandt dårligt stillede elever, der er født i landet, og blandt elever med migrantbaggrund. Uddannelsesresultaterne er fortsat uensartede på tværs af delstaterne, og vedvarende mangel på lærere og andet personale begrænser mulighederne for at forbedre læringsresultaterne. Det kunne forbedre integrationen, beskæftigelsesegnetheden og den sociale sammenhængskraft at fastholde unge i almen uddannelse ved hjælp af systematisk opfølgning, målrettet støtte, der kombinerer grundlæggende færdigheder og sprogundervisning, afhjælpning af mangel på lærere og andet personale samt fremme af læreres uddannelse i inklusion og fleksible muligheder for at vende tilbage til uddannelse. For at tackle disse udfordringer har den østrigske regering truffet vigtige foranstaltninger såsom »Chancenbonus«-programmet.

(40) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Østrig bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første, den anden og den femte henstilling om euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling om euroområdet, henstilling 3 bidrager til at efterkomme den syvende, den niende og den ellevte henstilling om euroområdet, henstilling 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling om euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling om euroområdet,

HENSTILLER, at Østrig i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsat overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 8. juli 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør og samtidig gøre brug af fleksibiliteten i henhold til den nationale undtagelsesklausul, som Rådet har aktiveret; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og det overordnede forsvarsberedskab i overensstemmelse med punkt 53 i Det Europæiske Råds konklusioner af 19. marts 2026 og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at det sikres, at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme; fortsætte med at gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 8. juli 2025; træffe afgørende foranstaltninger for at sikre holdbarheden i de offentlige finanser, bl.a. ved at forbedre sundheds-, langtidspleje- og pensionssystemernes finanspolitiske holdbarhed ved at rationalisere hospitalsinfrastrukturen, forbedre omkostningseffektiviteten i sundhedsydelser og langtidspleje, styrke digitaliseringen og sygdomsforebyggelsen for at fremme udgiftskontrollen og hæve den faktiske pensionsalder betydeligt; forenkle og rationalisere de finanspolitiske relationer og ansvarsområder på tværs af forvaltningsniveauer og sikre, at finansieringsansvaret og udgiftsansvaret er klart afstemt; forbedre skattemikset på en budgetneutral måde for at reducere den høje skattekile på arbejde

2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; opretholde gennemførelsestempoet for programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter og fleksibilitetsmuligheder, der blev aftalt som led i midtvejsgennemgangen inden for rammerne af samhørighedspolitikken

3. fremme erhvervsdynamikken samt oprettelsen af og væksten i unge virksomheder, bl.a. ved at give bedre adgang til venture- og vækstkapital og ved at gøre det lettere for institutionelle investorer at foretage egenkapitalinvesteringer og styrke de supplerende pensionsordninger; forbedre omsætningen af de høje investeringer i forskning og udvikling til salgbare løsninger og øge virksomhedernes anvendelse af avancerede digitale teknologier; forenkle reglerne og mindske de administrative byrder, navnlig for SMV'er, bl.a. ved at fremskynde tilladelsesprocedurerne; afhjælpe reguleringsmæssige hindringer i servicesektoren og styrke konkurrencen for at sænke priserne; tage hånd om de høje byggeomkostninger

4. gennemføre elektricitetsloven, øge energisystemets fleksibilitet og fremme elkøbsaftaler; forbedre energieffektiviteten, reducere den samlede afhængighed af fossile brændstoffer og fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og den nødvendige infrastruktur, navnlig ved at forenkle tilladelsesprocedurerne og udpege særlige accelerationsområder; yderligere reducere emissionerne, navnlig i transportsektoren og ved at fremme industriens dekarbonisering, især i regioner med høj emissionsintensitet;

5. skabe incitamenter til at øge det samlede antal arbejdstimer og kvinders fuldtidsdeltagelse på arbejdsmarkedet, bl.a. ved at forbedre rammevilkårene og navnlig kvaliteten af og tilgængeligheden af børnepasningstilbud; afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og afhjælpe regionale misforhold bl.a. ved at forbedre arbejdsmarkedsresultaterne for ældre arbejdstagere og for ugunstigt stillede grupper såsom personer med migrantbaggrund gennem anerkendelse af deres kvalifikationer; hæve niveauet for grundlæggende færdigheder fra en tidlig alder.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand